

EGYHÁZI- ÉS ISKOLAI SZEMLE

nan
az i
komo
Az e

...r elelős szerkesztő: DEBRECZENI ISTVÁN református lelkész

Megjelenik két hetenként, szombaton

Előfizetési ára: egész évre 100 Lel,
fél évre 50 Lel, egyes szám 4 Lel.

Szerkesztőség: Salonta (Nagyszalonta)
Református lelkészi hivatal, a hová a
ltp szellemi részére vonatkozó min-
den közlemény küldendő. Kládóhiva-
tal: Oradea-Mare (Nagyvárad) Ferdi-
nánd király-út (Rákóczi-út) 14. szám
Előfizetési díjak, hivatalos hirdetések
díja, reklamációk Konrád Géza címére
Nagyvárad, Nagy Sándor-u. 14. küldendő

Szervezzük meg a lelkészek özvegy-, árva- — egyházmegyei — gyámintézetét

Fogadást tettem s fogadásom állom erő-
sen, hogy lelkészegyesületi gyűléseinken s egy-
házmegyei gyűléseinken és egyházi lapjainkban
is ébren tartjuk özvegy-, árva- gyámintézetünk
ügyét. Sajátságos az, hogy bár rokonszenvvel
találkoztak szavaink, hogy bár mindnyájan
ígérjük és akarjuk is e vonalon a jót, a job-
bat; ez az ügy mégis csak a jószándék ál-
lapotában van. A lelkész-özvegyek és árvák
helyzete pedig nem csak, hogy a javulás je-
leit nem mutatja, de nap-nap után szomorubb,
kétségbeejtőbb.

Nem tudok elég sötét színt keresni az
az özvegy-, árva-kép ecseteléséhez, de ha az
özvegy- és árva-sors rettenetesen keserves
voltát kellene hogy fesse; csak a ref. övegy
papnék és papi árvák seregét szólitanám elő.

A testi munkával való túlterheltséget, le-
mondást, nélkülözést hirdetné az a kép az
özvegyek, árvák sovány betévfalatján, fütet-
len szobájában, kopottos, foltos ruháján, sza-
kadozott lábbelijén, az élet gondjától össze-
tört alakjain. És még egyet; azt a tiszteletre
méltó megadást, mellyel mindamazokat viselni
tudják. Éppen elég.

Megbotránkozna-e valaki, ha hallaná ez
özvegyek, árvák feljajdulását, zokogását, hit-
tel imádkozását: ne vígy minket kísértetbe?

Tegyük fel a kérdést: mit váltott ki a
ma még férjök oldala mellett boldogan élő
tiszteletes asszonyok s édes atyjok áldókeze
alatt gondtalanul élő papi gyermekek lelki vi-
lágából „Egyházi és Iskolai Szemlénk” már-
cius 8-iki számában „Halottaink” rovatainak
elolvasása; hol részvételt s kegyelettel sirat-
juk az élete végén határtalan nyomorúsággal
küzdő, derék urnőt, a fáradhatatlan, fedhetet-
len, szeretetteljes özvegy lelkésznet a kórház
halottas szobájában; vagy ha a bizonyosan
bekövetkező, vigasztalan jövőjét látjuk az apát

vesztett 8 gyermekből álló árva család hely-
zetében?

Bizony a visszaparancsolhatatlan könnyek
özöne tört ki itt is, más papiháznál is. Nálunk
is, másutt is! Bizony kellett, hogy érezzünk
— mi — valami vádat azért, hogy elég bá-
torságaink van halogatni még özvegy, árva
gyámintézetünk megszervezését!

A jó hitves minél inkább fojtja vissza
sirását s gyermekeink minél marasztalóbban
ölelnek körül, annál inkább kell, hogy paran-
csolólag siettesen bennünket minden körül-
mény arra, hogy halaszthatatlanul megszervez-
zük az özvegy, árva gyámintézetet.

Az Erdélyi egyházkerület egy előkelő gesz-
tussal elrendelte, megszervezte bölcs körülte-
kintő munkássággal hatalmas, nagyarányu
kebelbeli nyugdíj, özvegy, árva gyámintézetét.
Megszervezte, úgy, hogy az özvegyek, árvák
jövője, anyagi helyzete a multhoz képest meg-
nyugtató javulást mutat.

Királyhágómelléki kerületünk ismert viszo-
nyaink miatt, mikor juthat idáig? Ám éppen
azért, hogy adott helyzetünk miatt a kerületi
özvegy, árva gyámintézet megszervezése ma
is, még ki tudja meddig csak óhaj, jószán-
dék; másrészt éppen az a körülmény, hogy
mindkét kerületünk külön-külön szervezi meg
a nyugdíj, illetve özvegy, árva gyámintézetét;
az elé a lehetőség, sőt nálunk szükségesség
elé állítottak bennünket, hogy özvegy, árváink
elviselhetetlen helyzetén tekintettel minden
halogatás nélkül, szervezzük meg már egyház-
megyénként a kebelbeli egyházmegyei özvegy,
árva gyámintézetet. Szervezzük meg ezt még
akkor is, ha a kerületi ilyen irányu intézmény
megszervezés már holnap bizonyosan meg-
valósulna. Sőt szervezzük meg egyházmegyei
özvegy, árva gyámintézetünket még úgy is,
hogyha már megszervezve készen állana az
egyházkerületi özvegy, árva gyámintézet.

Az egyházmegyei özvegy, árva gyáminté-
zet megszervezésére irányuló ilyen erős óha-
junk, ez eltökélt ragaszkodásunk semmiféle-
képen ne mutassa kétségünket a kerületi öz-

vegy, árva gyámintézet felállításán buzgólkodók jószándékával szemben, annál kevésbé jelentősen elégedetlenséget annak a jövőben lehető áldásos hatásával szemben; egyszerűen csak arról tegyen bizonyosságot, hogy szorongat bennünket a Kr. szeretete, hogy özvegyeink, árváink sorsát már holnapra biztosítani akarjuk. Ha biztosításuk emberi számítás szerint több oldalról megvan; annál nyugodtabban mutathatunk azokra, kik a legszentebb kötelek által a mieink, hogy miattunk egy is el nem vezett.

Hogy egy kerületi özvegy, árva gyámintézet mellett fel fér egy egyházmegyei özvegy, árva gyámintézet segélynyújtása, így bizonyosra vehető. Kerületi intézmény létesülhetőségéig pedig kétszeresen adhat az egyházmegyei gyámintézet, mert gyorsan adhat.

Gyorsan fog adni, mert egy egyházmegyei szóban forgó gyámintézet szervezése gyorsabban keresztülvihető. Egy egyházmegye területileg is kicsiny világ, hol a tagok egymáshoz elég közel esnek s a segélyezés az intézmény egyszerűsége mellett gyorsan lebonyolítható.

A segélyezés mértéke természetesen attól függ, hogy milyen az intézmény teljesítőképessége, amely kérdés meg abba ágyasodik bele, hogy a tagok milyen áldozatkészséggel tudják megszervezni az intézményt.

Mindenütt pénz a pénz s főképen nálunk nehéz helyen áll.

Nem is merünk magasabb számkörben mozogni s így kicsiny összeggel tervezetünk a fellegetek nem karcolatja és számításunk is egyszerű. Ennyi, hogy ha egyházmegyénként csak ama tervezett 20—20 anyaegyház — mondjuk — 20—20 lelkészét vesszük az egyházmegyei özvegy, árva gyámintézet tagjaként, kik befizetnének egyszersmindenkorra: 2000—2000 Lei tagsági díjat; e gyámintézet vagyona alapja olyan tisztességes kamatot hozna, hogy 20—20 lelkész mellett 2—2 özvegyet s árváit véve számításba mégis csak számottevő segélyt jelentene, amihez reáutaltjaink juthatnának. Nagyobb áldozatkészség mellett természetesen nagyobb segítségre lenne kilátás. Az özvegyek számbeli szaporodása az üresedésbe jött lelkész állások betöltése mellett az alap, a tőke növekedését is maga után vonná. A tagságdíj egyenlő lenne e kis körben minden lelkészre, hiszen ama megválasztott lelkészt holnap éppen úgy érheti a halál, mint azt, aki már évek óta szolgál. Ennek özvegye éppen olyan világba kutasított özvegy papné, mint a másik özvegye.

E kis intézmény a gyermekek, az árvák számától tenné csak függővé a segélyező nagyobb voltát, de másként minden özvegy egyenlő mértékkel mért özvegynek venné és segélyezné. Hiszen a minősítések vaskalapja régen a lomtárba került s az özvegyiség annak denképpen özvegyi állapot s a legelő az szerződés természetes igazsága, hogy a 20 közös egyenlő munkával verejtékeztünk, abszolút testvéri részt szeretünk halálunk után a legárvábbaknak, a legöregebbeknek, a mieinknek biztosítani.

Közös erővel, egyenlő teherviseléssel, egyenlő elbirálás reményében. Ez az elv, ez az osztó igazság és az alapszabály. Egyházmegyei özvegy, árva gyámintézeti vagyon, tőke gyarapításhoz nem kérjük egyházainknak könyöradományát sem, megadóztatásokat sem.

Ez intézmény nem nyugdíjintézet, hol az elfáradt szolgának nyugdíjazását anyagi áldozataik meghozatala után valahogy joggal kérik az adózók s nem is összekéreggetett alalmazna ez az alap, de férjek és apák és papi családok lemondása, áldozatos szeretete, hogy jövőben az emberszeretet ajtaján kilincselő özvegyekről, árvákról olyan sok szó ne lehessen.

Amíg máról holnapra szóló gyors segélyekről, könyöradományokról van szó, addig még mindig csak azt mutatjuk meg minden kétségünk mellett is, hogy a kérdést nem oldottuk meg, hogy vagy nem tudunk, vagy nem akarunk cselekedni.

Ne késlekedjünk pedig, mert a halál mindig gyorsan, váratlanul jár.

Az özvegy és árva állapot nagyon hamar érkezik minden időben. Ha nem nevezük meg gyámintézeteinket, vagy legalább is ezt az egyházmegyeit, az özvegyek és árvák szomorú sorsára, siralmas állapotára mutatva és nézve, onnan olvasom a kérdést; nem zavarja-e nyugalomunkat, nem teszi-e kinossá halálunkat s vajjon nem háborgatja-e még siri álmainkat is, ha nem hagyunk örökségül a mieinknek, csak nyomorúságot?

Mándi Szabó Miklós.

ORGONAKARÉNEKES

(sorközjátékokkal) a magyar reformátusok új énekes könyvéhez, organista-kántorok számára, templomi használatra.

165 egyházi ének. Orgonára és vegyes ének-karra kidolgozta: SZÜGYI JÓZSEF organista-kántor, az énekeskönyvet szerkesztő Bizottság egyik tagja.

Hapható 140 Lei utánóét mellett

kizárólag:

Béres Károly könyvkereskedésében

Oradea-Mare—Nagyvárad, Fő-utca 14. szám.

Szemle.

Visszhangok.

Szabolcska Mihály körlevelére innen is, onnan is visszhangok érkeznek hozzánk, melyeket az író személye mellett, levelének végzetesen komoly tárgya ébresztett közelben s távolban. Az egyiket egyik erdélyi lelkészársunk írta, ki nek leveléből helyszűke miatt csak a következő közérdekű részeket közölhetjük:

Nt. Kedves Barátom! Éppen március 15-én, Zilahon, Esperesem asztalán, több ujság között a „Szemle” ötlött szemembe, a Te neveddel. Természetesen azonnal kézhez ragadtam. Abból olvastam egyházmegyédnek lelkész, tanító s presbytereihez szóló leveledet s abban vészkiáltásodat. Csakis a Te, fajodat lángoló szerető lelked diktálhatta ezt, éppen a 12-ik órában.

Levelednek most is mély hatása alatt vagyok s ez iratja velem az alábbi sorokat.

Szinte hihetetlen, hogy az erdélyinél gazdagabb királyhágói kerület 240 ezer kálvinista magyarsága olyan érzéketlen, szűkkeblű, áldozni nem akaró legyen, hogy az erdélyi 30 leinél kevesebb 20-at sem akarja fizetni? De hát levelednek hinni kell.

Ki kell mondani, hogy Ti Vezérek vagytok ennek nagy részben az okai. Nem mintha a multra nézve kötelességmulasztással vádolnálak, de mert ez egyetlen, magasrendű kérdés megoldását odátartók annak reményében, hogy majd az új uralkodó nemzet kormányának segítsége jönni fog.

Ebben bizva, nem volt elég lelkielő és bátorságotok a kérdés megoldásához idajében hozzáfogni úgy, ahogy kell. Mert nem elég az ügyet illetve, azt mint felsőbb rendeletet tudomásul venni a gyűlekezettel, hanem egész tudásunkkal odaműködni, hogy a szükséges érvek, indokok felhasználásával csaknem minden egyháztagot egyenként és összesen, érzésük és értelmükre hatva, az ügy fontos és halaszthatatlan voltáról meggyőzzünk és akikkel szemben mindez hasztalannak bizonyult, ne riadjunk vissza attól sem, hogy Mesterünk ostorát ragadva kézbe, felettük megsuhogtassuk.

Az erdélyi kerületben már ez a dolog csaknem rendben van. Egyházmegyémbe vannak még helyek, hol haboznak a vezetők, de rövid időn belül mindenütt rendben lesz. Egyházmegyém is irtózott kezdetben tőle és felterjesztés, alkudozásokkal hátráltatta, de végre a felsőbb nyomásnak engedett. Én két egyházamban a rendelet vétele után azonnal keresztül vittem s mikor egyh. gyűlésünk úgy határozott, hogy azzal is elodázza a dolgot, ugyanakkor én a sikeres eredményről tettem jelentést.

Nagy, nehéz volt a feladat, annál inkább, mert hűeim egyházukért áldozni nem szoktak. Körlelkésztséghez tartozók lévén, annak megalakulása 1887-től kezdve a központ által voltak mindig dédelgetve, segítve s így mindig mindent attól várlak.

Azért felfegyverkezve bátorság és érvek egész özönével, szükség esetére a legkeményebb tusa megvívásához is vittem gyűlés elébe a kérdést.

És amikor már csak egy kettő tartotta még magát dacosan, azoknak kiméletlenül mondtam ki az utolsó szót, akinek nem tetszik, mehet nemzetét, hitét megtagadni és menjen is, hogy ne legyen faja és egyházának rákfeneje, megölni segítője! Nem ment el egy sem. Mindkét helyen ment a dolog a maga rendjén.

Hát csak bátran fel a nemes harcivásra Kartársak! Ne féljete! Vértézzétek fel magatokat a hitnek paizsával, mely erőt, bátorságot, ihletet ad Tinektek is és meglátjátok, hogy Isten segítségével kivívjátok a diadalt! De nem árt azért, ha a nehezebb részekben előzetesen felrázzátok azt az elfásult, bolsevizmustól megmérgezett lelkeket, mert üdvös hatása és eredménye kétségtelen!

Keljete fel azért — tavasz nyitával, királyhágói kerületnek Vezérei és menjete, járjatek, ébresszéte, gyujtsátok, támasszátok az alvó, haldokló lelkeket! Menjete, gyujtséte össze ékesen szóló nagyjaitokat és nem is tulpuritán egyszerűség de mérsékelt fényű dekorációval tegyete a köznapot is gyűlekezeteiteken ünnepnapokká és kitorölhetetlenné a szívek és lelkekben!

Menjete kiemelni sirjából a még meg nem halt sirlakókat: a 240 ezer elszakadt magyar nagy töredéket, hogy a 20 leiek miatt ne legyen az írózatos rút halálnak gyászos martaléka!

Meleg szeretettel köszönt:

Ördögkút, 1924 március hó 18.

Kusztós, körlelkész.

Halottaink

Sinka Sándor, a debreceni ref. főgimnázium nyug. tanára és volt igazgatója, életének 70-ik évében március 23-án, hosszú szenvedés után, elhunyt. 30 évet töltött el a tanári pályán. Előbb 1881–84 években a nagyszalontai, akkor még református gimnáziumban működött, honnan a debreceni főgimnáziumhoz választották meg. Itt 14 éven át rendes tanárkodás után 6 évig az intézet igazgatója volt. 1912-ben vált meg a tanítástól, de nem vált meg a neveléstől, mert az Andaházy–Szilágyi-intézet gondnoka lett, melynek életébe új korszakot vezetett be. Itt nyílt igazán alkalom érvényesíteni nagy pedagógiai jártasságát és nevelői készségét.

Mint classica filológia tanára különösen lelkesedett a latin költőkért és Horatiust senki sem tudta oly szép magyarsággal fordítani, mint ő. Megalapította a filológiai muzeumot, melyet nyugalmának idején is támogatott. Mint tanár és igazgató, katonás, kemény és szigorú volt, de melegszerű atyai jóindulatu pártfogója minden szegény törekvő diáknak, magára hagyott gyermeknek, ifjunak, kinek ügyét szeretettel karolta fel. Az egyházi életben is tevékeny részt vett, mint a debreceni egyházmegye tanácsbírája.

Temetése március 25-én volt Debrecenben a Nagytemplomban, hol dr Révész Imre imádkozott felette buzgósággal, sirjánál pedig dr Bessenyei Lajos kartársa búcsúzott tőle. Közeli és távolban a volt tanítványok százai gondolnak hálával reá s még gondolatban búcsút vesznek tőle, szívükből fakad az óhaj: Adjon az Ur számára örökkévaló üdvösséget.

Irodalom

Konfirmáció Emlékkönyv.

Ezen a címen egy kedves könyvecskét adnak konfirmált gyermekeink kezébe dr Kecsleméthy István, a kolozsvári ref. theologiai főiskola tanára, Vásárhelyi János kolozsvári ref. esperes és dr K. Tompa Arthur az evangéliumi munkások erdélyi szövetségének titkára, társszerzők. Az Emlékkönyv az *Evangéliumi Missió* és Béres Károly könyvkereskedésének közös kiadása.

A füzetet a Konfirmációi Emléklap vezeti be, amely az eddig szokásban volt konfirmációi bizonyítványokat fogja helyettesíteni.

Utravaló cím alatt igazán jó tanácsokat adnak a szerzők a felnőtt keresztyének sorába álló mindkét rendbeli ifjaknak.

Id. Kádár Imre szép versében arról énekel, hogy „Jóltevői az emberiségnek, Imádkozni, akik

Vajon a mi szívünkben, gyülekezeteinkben ébrednek-e visszhangok? Felébredt-e az egyetlen egy természetes visszhang, mely nekünk is azt diktálja, hogy a mi nagyobb gyülekezeteink is adoptálják a kisebbeket és elhagyott, árva középiskoláinkat. Ne várjunk idegen segítséget, hiszen ugyis hiába vártuk eddig, de ne várjunk azért se, mert a segítségre bennük is van erő!

Orgonahomlokzatsipok

a rekvirált sipok helyébe elsőrendű kivitelben készülnek

Wegenstein L. Fiai orgoná- és harmonium gyárában, Timisoara.

Különb. hangu harmoniumok és pedálos harmoniumok dillandóan rektáron. Orgonajavítások, tisztítások és hangoldások pontosan eszközöltek. Költségvetéssel és harmonium-árjegyzékkel díjtalanul szolgálunk. 4-26

ma nem félnek" Az apostoli hitforma és annak rövid magyarázata, a Református hitvallás (tizenhárom kis ágazatban), a *A tíz parancsolat, Tizenkét parancsolat. Kilenc parancsolat, Az uri ima* (helyesebben: imádság) és magyarázata, *A szeretet három parancsa* [dr K. T. A. tollából eredő fejtegetések], *Az igazi életfeladat-ról* János XV. 1—5. alapján közölt pompás elmélkedés, Mappik verse: *Vedd Elő* [t. i. öreg bibliádat], majd *Vásárhelyi János* megragadó tanítása: „*Miért drága nekünk az Anyaszentegyház*” [Zsid. X. 23—25] s a záradékul közölt „*Megáldás*” — mindmegannyi értékes gyöngyei e szépen, művésziesen kiállított s nagyváradi ref. hittestvérünk *Béres Károly* nyomdáját dicséret könyvecskének, amelyet eddig igen nélkülöztünk s amelyet a lelkész és tanító urak figyelmébe azzal ajánlunk, hogy minél szélesebb körben terjeszteni szíveskedjenek. Cs. B.

„*Ilyeneké a mennyek országa*”. Konfirmációi előkészítés céljára összeállította Sárközi Lajos szatmárnémeti-i lelkész.

A konfirmációi reformtörékvések szem előtt tartásával állította össze a szerző 40 oldalas 16-od réttől kis konfirmációi katechizisét. Bevezetés után a Szentírás, Hittan, Erkölcstan, Sákramentumok és főbb tudnivalók a ker. egyháztörténelemből szakaszokban foglalja össze vallásunk lényegét. Szerintünk e katechizis tulságosan is rövid, amit a mai rövid tanítási idő magyaráz meg. Így aztán hiányos is, mert hiányzik pl. istentiszteletünk és egyházszerkezetünk megismertetése, az advent és a böjti időszak megmagyarázása, de több részletében bővebb az eddig használt kézikönyveknél. Ilyen pl. a Jézusról szóló és egyháztörténelmi rész, melyeket az előkészítő tetszése szerint könnyen bővíthet. Általában értékesebbnek és célravezetőbbnek tartjuk minden eddig ismert hasonló könyvnél. Különösen kiemelkedő értéke könnyű, világos, érthető nyelve, mely a gyermek értelmét nem mulja felül. Ajánljuk lelkész társaink figyelmébe és az iskolákban való bevezetésre. Kapható a szerzőnél.

Egyházi hírek

Harangváltás Biharon. Március 23-án lélekemelő ünnepségben volt része a bihari egyháznak. Ekkor avatták fel és szóltatták meg először négy új harangjukat, melyeket a régi harangjaik helyébe szereztek be közel 80,000 Lei költséggel. — Az ünnepély délelőtt 11 órakor vette kezdetét, melyen megjelentek Nagyváradról Sulyok István, Csernák Béla, dr Gyenge János, dr Thúry Kálmán, dr Olasz Béla, dr Sarkady Sándor, dr Czeglédy Miklós, Béres Károly könyvnyomdatulajdonos,

a szomszéd községből Könyves János, Szűcs László, Paulik Béla, dr Bodnár Gábor, Major Gyula és Bódogh János lelkészek, továbbá a helybeli és vidéki intelligens családok nagy számmal. Az érkezőket a lelkész lakon Tarnóczi Lajos lelkész és Dávid Lajos egyházgondnok vezetése mellett a presbyterium fogadta. A lelkész és a tanítói kar üdvözlő beszédére Sulyok István válaszolt megható szavakkal. Ezután harangzúgás közben a templomba vonultak a vendégek, melyet ekkorára már zsufolásig megtöltött Bihar község hitbuzgó népe. Éneklés után Sulyok István mondott az Ő megszokott ékesszólásával magasröptű imádságot, melynek végeztével Csernák Béla esperes tartotta meg ünnepi beszédét; lelkéket magával ragadó szavakkal szólott a kálvinista ősök csodás áldozatkészségéről, melynek folytatását és megisméklődését látja a bihari magyarok egyházépítő munkásságában. Ezután Tarnóczi Lajos lelkész olvasta fel a harangok beszerzésének történetét, az egyes adakozók névszerinti megnevezésével. Szűcs László hegyközsatári lelkész keresztelt; a környékbeli tanítókból alakult négyes kar, valamint Zöld István rektor vezetésével a gyermekkar gyönyörű énekszámokkal gazdagította az ünnepély fényét. — Istentisztelet után Sulyok István, Csernák Béla és Tarnóczi Lajos lelkészek üdvözlő látogatást tettek a bihari egyház nagylelkű patrónusainál, özv. Méhes Károlynénál, ki a 330 kgr. súlyú nagyharangot egymaga készítette 65,000 Lei költséggel, továbbá özv. Marjai Albertné és özv. Szabó Lajosné keresztek fel, kik 17,000 Lei adományukkal egy nevüket viselő másik harang beszerzését tették lehetővé. — Délben a leányiskola termeiben 300 terítékes közebed volt. A délutáni harangozás valóságos estére gyűjtötte össze újból a lakosságot a templom falai közé. Ott volt Bihar község köztisztvisletben álló róm. kath. plébánosa is. Gyülekezetét ének után Szűcs László lelkész imádkozott, azután dr Kecskeméty István, kolozsvári ref. theol. tanár gyönyörű beszédet tartott arról a lelki és érzéssbeli kapcsolatról, melyben a keresztyén ember van a temploma zúgó harangjaival. Vásárhelyi nagyváradi ref. kántor gyönyörű magánszólója után Gargya Géza segédlelkész szavalta el lélekbe markoló hatással a Petőfi „Apostolá”-nak egyik legszebb részletét. Végül dr Gyenge János tartott előadást azokról a nagy köteleességekről, amelyek a hitélet megújításában a lelképásztorokra, tanítókra és egyháztagokra egyaránt várakoznak. A hívek egyéenkénti és családonkénti lelképásztori gondozásának szükségességét emelte ki; ma — mondotta — még a legkiválóbb lelképásztornak is elkopik, mintegy a személye, egy bizonyos idő múltán hievei előtt a megszo-

kás folytán a gyülekezetben, egyetlen missziói területtől kellene tekinteni az összes egyházközsegeket, hol 5—6 lelkész összefogva egymás gyülekezeteiben, egymást segítve igyekeznének a híveket lelki ébredésre bírni. Így van ez ma már a külföldön, közelebb a magyarországi egyházakban is. Beszéde végén imával zárta be a kultur délutánt. Még a tanítói énekkar kvartettje következett s ezzel a szép ünnepély véget ért, melynek rendezésében Tarnóczy László lelkész, Kuky Zoltán ig. tanító és Dávid Lajos kurátor fáradoztak legtöbbit.

A nagyszalonfal egyházmegyei közgyűlés április 24-én lesz. Előtte való nap az egyházmegyei lelkészegyesület gyűlésezik.

Hagyomány. Özv. Várady Kálmánné: Libay Lujza r. kath. vallású aradi lakos férjének, néhai Várady Kálmán ref. nyug. ítélőtáblabíró emlékét megörökítendő — aki Szigeten született s a ref. lyceumban tanult — a máramarosszigeti ref. egyháznak 10,000 lei készpénzt hagyományozott, az aradi ref. egyháznak pedig, ahol mint az egyház presbitere végezte be közhecsülésben és tiszteltben álló életét, 20,000 leit. Végrendeletének vonatkozó része így hangzik: „Hagyományozok a máramarosszigeti ref. egyháznak ref. egyházi és iskolai célokra tízezer leit, néhai boldogult férjem nevét ott megörökítendő feltétel mellett”. Az iskola — fájdalom — einémult, de a hálás szívek kegyelete még nem múlt el. Eme kegyelet s jóérzés áldó emlékezései, amint a hunyó nap visszánéző sugarai, rá-rá tekintenek s rövid időre bearányozzák a bezárt kapukat s hirdetik mindkét részre, hogy az igaznak emlékezete áldott.

KONFIRMÁCIÓI EMLÉKKÖNYV

Ára
12 lei

Írták: Dr. Kecskeméthy István, theologiai professzor, Vásárhelyi János, kolozsvári ref. esperes és dr. K. Tompa Arthur az E. M. Sz. titkára.

Most jelent meg! A diszes címlapu, több mint két iv terjedelmű füzetet a Konfirmációi Emléklap vezet be, amely az eddig szokásban volt konfirmációi bizonyítványokat fogja helyettesíteni. — A lelkész és tanító uraknak 10 százalék engedményt nyújt és a Ref. Lelkész Egyesület javára még külön 10 százalékot ad a kiadó Evangéliumi Missió. Cluj—Kolozsvár, Str. Babes—Trefort-u. 13. sz. vagy Béres Károly könyvkereskedése Oradea-Mare—Nagyvárad, Fő utca 14. sz. Mutatványszám 12 Lei, beküldése ellenében bérmentve.

Szerkesztői üzenetek...

M. Sz. M. K—c. Már éppen meg akartam kérdezni, hogy kitagadtad a „Szemlé”-t, amikor írásodat megkaptam. Bizony égető kérdés ez, melyet nem szabad halogatni.

R. Gy. Ö.-kút. Helyszűke és egyetemesebb érdekek miatt a többi ki kellett hagynom.

S. L. Sz. N. Kár, hogy kissé később könyvecskéd, de mi már úgy sem vezethettük volna be, mert év elején megkezdjük a tanítást mindig.

Sz. Sz. I. L—s. Igért, hosszabb leveledet mielőbb várom.

Hivatalos rész.

308—1924.

Nagytisztelendő Esperes Ur!

Nagytisztelendő Iskolaszéki Elnök Urak!

Közülatásiügyi miniszter ur 100,080—1923. számú rendeletének B. 4. pontja utolsó bekezdésében foglalt utasítás szerint, a román nyelvű oktatás ellátása érdekében benyújtott sok rendbeli kérvényekre a nagyváradi királyi Inspector Sef hivatal a következő választ küldötte hivatalomnak:

„2849—1924 sz. Vonatkozással 300—1924. számú iratára, értesítjük, hogy a folyó tanév előrehaladott lévén, a kisebbségi iskolákhoz a román nyelv tanítására tanítók már nem neveztetnek ki. Felkérjük tehát, hogy ilyen természetű kérvényeket ne terjesszenek elő. Az összes felekezeti magyar tanítók kötelesek folyó évi augusztus hóban román nyelvi vizsg árajelentkezni. Felügyelő főnök: Gocan”

Midőn a főinspector ur értesítését közlöm, kérem, hogy annak tartalmát iskoláink tanítóinak tudomásukra hozni méltóztassanak.

Átyafiságos szeretettel

Nagyvárad, 1924. április 2.

Csernák Béla,

egyházkerületi főjegyző.

Pályázat

Az érkeserői református egyház pályázatot hirdet a lemondás folytán megüresedett kántortanítói állásra.

Fizetése: 10 kat. hold, 1438 □ föld, 1 vékás kenderföld, 3 szobás lakás kerttel, természetben 3 hold legelő haszonélvezete, 6 köből gabona.

Minden iskolás gyermektől egy véka szemes tengeri [40—50 véka].

1200 Lei készpénz. Stóla 1200 Lei-ig.

Az egyházkerület által megállapított fizetési kiegészítés

A földek adójának felét az egyház, felét a haszonélvező tanító fizeti.

Kötelessége: az I—VI osztályu fiu-gyermekek tanítása az egyházkerület tanterve szerint. Az összes kántori teendők elvégzése. Énekkar szervezése és vezetése, A vallásérkölcsei élet fejlesztése terén segédkezés, akadályoztatás esetén a lelkész helyettesítése.

Csak nostrifikáló vizsgát tett, vagy újabb keletű, az állami hatóságok által elismert, vagy láttamozott oklevéllel bíró egyének pályázhatnak. — Pályázati határidő 1924 június elseje.

Kellően felszerelt kérvények az érkeserői (Cheşeriu) ref. egyház lelkészi hivatalához küldendő (Bihar-m.).

Erkeserü, 1924 március 31.

Presbyterium.